

იუმორის გული უკრნალი

აშაქაძის აპოლონისი

№ 12

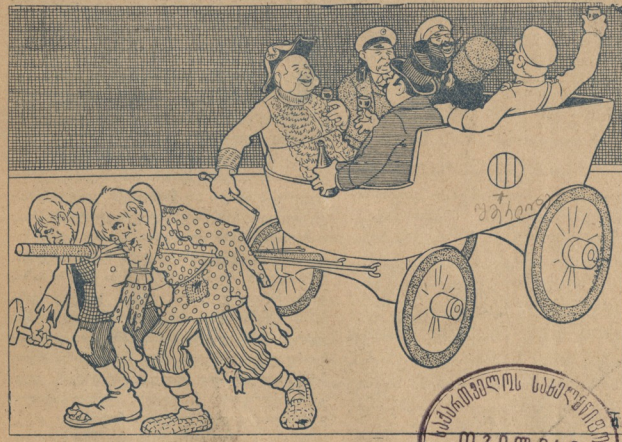
საამდროშო ნანა.

ნანა შე ძაღლის ლეკვა,
ნანა, ჩაიძოქეშე
კლუბში მგვიანდება
ნერვები ამიფუშე.

აი ღმერთმაც დაგლახელოს
სულ სჩხავი და ღრიალებ,
რა ეშმაკი ჩავიძერა
რო თვალებს ამრიალებ.
მამა შენი მანდურა
ლოყაპია, ხეცერა
სულ წიგნებს ჩასჩინებს,
იმან გამოაშტერა.

ღანუმდი შე სამიწვე
თორემ მუხს დაგიბნელებ,
ამოგაძრობ აყენიდან
და კარგათ დაგარბილებ.
ნეტა რა შეეკეთა გაჩნდი
რა შეეკირად მიწლიხარ?
ამ სამიწვეს გულისთვის
ველარსად ვერ მიგდივარ!

ძლივს არ ჩაიძოქეშე
ამ ძაღლის შეუთუნუნლომა?
მა ამის შეეყურემ
რით გაიხაროს გულომა?
ახლა კი მოვიბოლები,
მოვილაშაზებ პირს
კოლდერკემით დაიხეველ
წივისვამ გლიცერონსა.
მერე ფერ-უმაბრულით
ლოყებს შევივარდისვრებ
ალისფერ პუღრს დაიყური
კაცებს შევიხუტუტებ,

„ისევ და ისევ ღვინითა
ღრო გავეტარით ღვინითა!..“

რათ გეინდა ეტლში რომ გეგაძას
გეივი და შინი ცხენები,
პირუტყვი ვათავისუფლოთ
ეტლში მკვებათ გლეხები.

დაესახსოთ ჭარი ანადო
გმარებთ ნეტავი ჩუგა,
გლეხებს შეეცხით შათარსებია;
დაეს გველირსა შეება ღვინა!!

ვინც რომ ვე ერთხელ იგემა
ბატონ-გმობის გემთენება,
გლეხს ვინ განათავისუფლებს
მოხან მას ვინ შეუღრება?!

მამ ისევ, ისევ გლეხითა
ღრო გავატარით ღვინითა,
ბიუროკრატია ექვიფობათ,
ხაბარდა, ჩამოღვეითა!!

ჭიბა.

კლუზში ენახე გვრიტიკოს და გულში ჩამეკვრება, შენ ენანდ იბილქუშე თვალეზიტ გამოგძერება.

ნარკანი.

გამომისქნილებული

ბევრი რამ ხდება ქვეყანაზე ჩემო ძვირფასო მითხველო, რომელსაც სკირია ან-გარიზის ვაწევა, აწონ-დაწონვა, დაფასება, სათანოდღავის გამოადგვა, საქებარის ქება. ერთი სიტყვით მოკლეთ რომ მოგახსენოთ იმერული ტერმინით ჩენი მიზანი იქნება „გამომისქნა“. ვეცდებით ამ სათაურით ხანდახან ვიწვევოთ ჩვენს მკითხველებს და გამოიმსქნათ, გამოიმასქნილებული.

**

ვახსენოთ ეშმაკ და მივადგეთ ღუმის (სახელმწიფოს რასაკვირველია) როგორც უკვე იცით, „ჯვართ, ცულოთ და მთარახით, ლოკით და დედის ვინებით“ მოწვეული ღმა უკვე მოქმედობს, მართალია დღეუბატების უმეტესობამ ღუმეში შეიტანა „გლოსტაკვი, დათვის ტორები“...—მოაჯრობაც თუ პირველ ორ ღუმეს ცოტა ვარაუკებოდა, აბოლიშვოდა და მესამე ღუმეს კი თანხე აბოიადილი გადააყარა „აკოა“ დაუყვია. არიან ღუმეში მკიერ კიტვი მემარცხნევის, რომელზედაც მემარჯვენემა იძიეს შეური, გადაუხადეს მაგიერი და მათ ღუმეოლის მეტი არაფერი არ დარჩენიათ. თორამ წამოსცდა მაგალითად როგორც რომიჩეგს წამაცდა ისტორიული სიტყვა „სტოლიონის ვალსტუა“ (როგორც ამბობენ ძრიელ ვიწროა თურმე) მაშინვე მარჯვნივ ატყდება ერთი აურხაოლი, ღანძრავ-გინება, მუშტი-კითხი ასე იფიქრებს პლაკანმენტში კი არა რუსულ „კაპაქში“ ვხოვარო. ხო და წამოსცდა თუ არა საწყალ რომიჩეგს კი სიტყვები, აღმორბევი მემარჯვენემა მარჯვნივ მარჯვნივ, მადლი ალბასა რომ ძეგები არ იყო იქ თორემ იქვე ჩააქვებდნენ. მთავარ ვეზარმაც შეიფერა „ვაგლსტუის“ სენებამ მასაც ძრიელი მოუკრა კისერია და სველბატეტეს დაუწყო ძებნა... წაიღებინეს რომიჩეგს სიტყვა უანე მაგრამ მან უყვდავ გალილიესით გაიმეორა „ქვეყანა მინც ტრალიტოსა“, ბოლოში კი მოიხადა მაგრამ 15 სკოლის დასწრების უფლება მინც წართვის და ამ როგად ორი თვით „დასდგეს საყო პირსა მისსა და კარი ნელი ბაგეთა“. ჯერ-ჯერობით საქმე

ისეა რომ მესამე ღუმის შესახებ შეგვიძლია თამამათ ვთქვათ „ღუმე პურისუკვიჩისათვის, პურიშეკვიჩი ღუმისთვის, ორივე გამომისქნილებულიათვის“.

**

იმ ღროს როცა მესამე ღუმის დეპუტატები თავიანთ გამარჯვებას დღესასწაულობენ ურა, ურას ყვირიან, ამ ღროს იქვე მეორე დარბაზში სამარაბლებზე მეორე ღუმის დეპუტატებს. „სული“ არის „სწორი, ჩქარი და მართალი“: სისწორე და სიმაართლე გამოიჩინეს იმით რომ სასამართლოს დარბაზში არავინ არ შეუვის საქმე „კონტრბანდათ“ გააჩიჩეს, სიჩქარეში კი აბა როგორ დაიწუნება ძლიერ ჩქარა, „ქვეშიდან ხელი მოაწევს, ზვიღვდან უკვე განიხიბულ ვანაჩენს“. მოუსაჯეს ღიდ უმეტესობას კატროლად ვადასახლება. საქმის გარჩევას არ დასწრები არც ბრალდებულემა არც მათი დამცველები საქმის ვანსაჩივრებაც არ მოისურვეს ხალხის წარმომადგენლებმა, რადგან მათი საქმის გაზრევი, დამწუნებელ-მომწონებელი კი მათი ამჩიევი ხალხი და აქალიცაოც იქ ვადიბატანეს, მართალია დღეს ხალხი ძლიერ გამოიმასქნილებული მაგრამ როცა ისევე გამოიმასქნეს ვიი მაშინ მის გამოიმასქნელს.

**

ერთი გამოიმასქნიებული საქმე ოზურგეთი ადვოკატი. მოგვსენებათ დავით-ნიკოკისტემა ოზურგეთი ვაგუტერჩიეს. ბევრი ეცდნენ რეპუტაციის პირში შეიღებოთ, რომ შერჩენილათ თავიანთი თბილი აღვლილი, შეადგინეს პროცეტი, დაკურეს ბუკი და ნალარა, მოაწვიეს მთელი გურიის თვად ანაუარნი, გამოსცეს მანიჩეტი: ზოგს მამასახლისობა უბოძეს, ზოგს სტრაჟინკობა უწყალობეს, ზოგს „საქურველო მტვირთველობა“ დაავალეს, მაგრამ წაუღდათ თათბირი, ბოძებულ წაულობაზე გურიის კეთილშობილებმა ვარი ვანცხადეს „სისხლიანობა“ უმაღურ მაძღრობას „კეთილშობილური“ შიმშილი აქვინდეს. ასე აბა პირსა ზედ მათვარობას „ჩაუვარდა კოვზი ნაცარში“ თითო ორბოლა გამოიმასქნილებული აქაც ვამოერია რასაკვირველია.

თითან ოზურგეთი ისევე ჩაღდა თავის ძველ კლავატოში, უფლებური ვამოღეს მისი „გუბერნიის ღორიღობა“. ნაესტრეიკის ვანკარგულებით უკვე გაუქმდა ტალმაროვობა. ოზურგეთი ისევე შეუერთეს ქუთაისს. როგორც ხმა დადის „ნიკოკისტეტი“ უქმდება თურმე ლეჩხუმში ვად-

კათე ელბა იქ „ნიშემავლეო“ მაგრამ ჩვენ ეს არა ვგვამს რომ დავითი უმრევლოთ გამოიმასქნან.

ხუთა.

გურული სენა.

ფოთელი ესიკი.

— კი ხანია მას მერე, წვილა იგი ღრო და ღვრის შემოქმედი და შენი კარა ყაფილი აწი არც მიზარუნება მგონია... ღლას ვაგულე ღუმე ქანი მარა ისე აღრეა, რომ სიფოტე არ მიქნია, გამიარა პრეკაშიკობიდან ვამოვლდებოდა უახლოვობა, უწინ თვის რაღა უტარავი, მარა მაშინ სულ სხვია დროი იყო, მივეცი მოწვევით სალონი იმისთანა მორღებული რომ გუროდეს არ ღირსებია ჩემგან იმგერი. —გამიზარაუს ვასილ შენ და შენს ახალთაობას შენი საიმელო ალხინაკითი მეთვი მოვასენე.

— შენი ვამარჯვება ჩენი დაზარტებაა, ამიზა შენ ვამარჯვებას არ ვეცევი შენ ვაგუტეაფო. მომენოთ ცეხლი ვულხე, მარა შენ ვიციცილი რამეს ნავში მენავსენას ჩხუმი რაგა ვაროდა. ხომ აფრის მიზრანებ მეთვი ვუთხარი, ბრძანება ზომე უტარებებს საქმეა, ჩვენ ვაგალებთ დღეს მირტნეზე მოხედვად ვთით კონსერვაციობა რაც შეგძლოს შეგვეწყო. ენა არ შემიზარუნებია მივეცე კონსტალი უფსიანი, ვიხალხე მირტნეზე, ვინ გინდოდა რომ იქ არ იყო ვაგუბები, პრეკაშიკიები, ზღვის და ხმელეთის მუშები, ერთ ზუქის შამოსევა წელზე ანაფრია, ვაგულევაპალტო და იყო სი ნამდვილი კაცივით. ვევიდა სტოლზე ერთი ღურე ბლუზინი პრეკავანდსტო და ირავანდსტოც, მე ვარეს იტყვდა მენავა, მარა აზენს დროშობა მისი ოჯახი, კერძო საკუთრება არაჟის არ წინთხევა ვიდრე მივებტებაო, აგია ჩენი სოციალ-დემოკრატების პრეკავამაო. შენ პირს ყარიფული კათ თუ აფერი წამრთვედა და კიდევ მომეგებადა მავას არა ჯალს, ჩემი ძეგლები რომ აღარ იქნება მიწაში მაშინ ვინდა ჩამარტოვი ვინდა ტვაგი ვააქტე ვინც მანე იქნება ჩემი მემკლრის. მემკლრის-მემკლრე... იმის დარღ მქა... წამველი, ვაგიჯევე ვიერე დილას, მევიდა ახლა მეორე მარა უფრო მისარჩეველი შოთ შეგულე უზარედავან. ჩემო ძვირფასო ქართული, მაშელისშელო, სოციალისტ-დემოკრატების მირტნეია, კიდევ დიესწარი და ჩვენს ორგანიზაციას შენი წყაროც შევიწყო. დამზარება მარა რას იქნის? იმისთანა სხეულიდან ვამოვანგინოს უარს რაგა ვეკარებელი, მივარეთ გულტუტელი ოღდებთიანი. რა მქმნა, მეთვი რა გზი მქმნდა მე ყველა პარტიის ვიყავი (დასარბასეთი გიჩივი ან ერთი კი გემარჯვებს ან მეორე მეთვი ასე ვიწყოიბი, პრისტიკი არ მემღებდა სუეს და ფიერეი უსუსი იმასაც კი ვეფექშოზოლ პრისტიკი ხაზას მთვდა შეშინახელი. ბეჩი ვაიხალი ახლა ფედერალისტების მირტნეზე, დამარა არაკი დასწრია, უფრო მეტი ქალები იყო ქალები, მერე რა ქალები ყველა მსხლე მსხლე კვირბი მოწვეული ბატეასეთი ჩასუტებული, აკეტის მართე უზარეისტები იყო, ვევიდა სტოლზე ორატორი მარა ბლუზინი, გამზარდა ფიჯორია კი არა ჩასუტებული, ჩავსატუტებული, ოლმარაკი

მარა ილაპარაკა ბრიგენ-ბრიგინი ვაქონდა სულ, მარა თლა ვამხებთა ვული, რაც ვაქმელი წავერთმევა და სხვას გაღვივება, ყირიმული თანასწარმა გვიყოფებთ თითონ თორბოთორბოთი კვევა მიწა შეგვხვდება. არ მინა მარა ბრიცხა ვეწელი და გათავა წითელი პარასკევის სიგატ რეჩი, რავც სხვამ ისე მეც დუშხახე ვაშა, ვაშა! წამეულ შ.წ. ფიჯი ამ გაბორბაში ხან ერთს მიყვამბოდი ხან მირხეს, იპირიანა ღმერთმა და მუა ვა ოჯახაშენებელი რედაქცია, მართალია ბევრის ოჯახი დაწვა და დაქცია, მარა ჩემი კი ააშენა ღმერთის შიშით ვერაფერი გამოჩნდა, ჯარის პორტაზი რავც მინდოდა ისე დევირჩინე ახლა კი მიხვდი რომ ყველა პარტიას გრავაციის პარტია ჯარს და აწი თუ სხვა: ჯარს, მეც ვეფხვიებთ და ძველმეურა ჩემებურა ვიქნები, როცა დამპირდება ძირს და ვაშას იმდენს ვიყვირებ რომ მგინი ახალციხელმა ვინმე ვერ მაჯობოს...

პიგნა.

**წამილი პარკონიკალი
შემაისნაღმი.**

ძვირფასო ამბავებო! დღე მოსვენება არა მაქვს და დამე ძილი. ვფიქრობ ვანუწყებელი იმაზე, თუ რა ეშველება ჩვენს პარკონიკას, რა გამოიყვანს ჩვენს მრევლს ამა ვითარი მდგომარეობისგან.

ერთობის ფესვებზე მრავალია გაჩნდა ეგრეთ წოდებული რეაქციის ფილოკსერა. ის დაუზოგვევლია ღრნის და ახშობს კეთილდღეობის ძირებს. ცხადია ამ სენს ეჭირვება განსაკუთრებული წამილი და მედგარი ბრძოლა.

და აი ვასულ ოთხშაბათს, უზუნავეს ძალთა შთავონებით მე შევამზადე ახალი და უებარი წამილი. ეს წამილი ვახლოვთ **„სპერმაკულინი“**.

— რა არის „სპერმაკულინი“?
ვინც მან ახმაბეს იცნობს და ერთხელ არის მიიწვ გამოუწერია მისი საუცხოო „სპერმატინი“, ის ადვილათ მიხვდება თუ ძირითადად რა ხასიათის იქნება ჩემი მიერ მოგონილი წამილი „სპერმაკულინი“ (გთხოვთ სიტყვის შესამოკლებლად პირდაპირ იხმართ „კულინი“). მაგრამ შემცდარი იქნება ვინც სახელის ნათესაობასთან ერთად მოქმედებათა ერთგვარობასაც მოინდომებს ამ ორ წამლითაგან. ახმაბის „სპერმატინი“ არის გამოხარული ხარის ბუშტები, ხოლო ჩემი „კულინი“ არის გამოხარული კული „ემეპიის მათარსის“. ამგვარი ადვილი გასაგებია, რომ წამლებს სხვა და სხვა სამოქმედო ასპარეზი ექნებათ.

— რა უხდება სპერმატინი?
თუ მანი მნაცუკანოვს და იფენ ბალანჩიკაძეს დაეუფლებათ, „სპერმატინი“ ახო-

ბაძისა უხდება ყოველგვარ სწეულებას ხორცისას და აგრეთვე სხვათა ცნობიდან სიმსქენეს ჯიბისას.

— რას უხდება ჩემ მიერ მოგონილი „სპერმაკულინი“?

ჯერ სპერმატინი კარგათ დაცლილი არ არის, მაგრამ ერთი რამ უკვე საბოლოოთ გამოჩვეულია. სახელდობრ ისა, რომ „კულინი“ ახდენს მოქმედებას მხოლოდ და მხოლოდ ადამიანის ზნეობრივ ვითარებაზე საუცხოოთ უხდება აეთა ზნეთა: ჯაშუშობისას, შურიანობისას, თვითნებობისას, ვარკუნდებისას, გახარულიობისას, ფლადობისას, მყელფელიობისას, მექრთამეობისას, მლიქნელობისას, მატყუარობისას, ტრამაზობისას, ქურდობისას, მძარცველობისას, ლოთობისას, ცილის წამებისას, ჩარჩობისას, თავგასულობისას, შანტაჟისტობისას, მანიაკობისას, კარტოვნიკობისას და სხვათა ბრავალთა მის მაგვართა

ვარდა ამისა ახმაბის „სპერმატინი“ ღირს-ერთი პატარა შუშა, თორმეტი ახალი ხოლო ჩემ მიერ მოგონილი „კულინი“ კი უფასოთ ვგზავნება მსურველს.

ამასთანვე ახმაბის „სპერმატინი“ რომ ბევრი ვასადეს, ამისთვის საჭიროა „ქმობოლოჯი“ იმის მხრივ ვინც მას ხმარობს, ხოლო ჩემი „სპერმაკულინი“ ღირსება დაფასება მიძღებათ „ლანდისის ოტ-ხიით“.

ამხანავებო! გთხოვთ „სპერმაკულინი“ ხმარების დროს ღილი სიფრთხილე იხმართ, ვინაიდან ჩემი აზრია ვანკურნება ზნეობრივი სენისა და არა ვამაზუნებთა. ვთხოვთ კარგად გამოიძიოთ ხასიათი საულებებისა, რომ იმას შეუფაროთ არადენობა „სპერმაკულინი“ წვეთისა. ვთხოვთ აგრეთვე იქონიოთ სახეში შემდეგი ჩემი დარეგება:

- 1) სასულიერო წოდებაზე იხმარება არა უმეტეს ათი წვეთისა.
- 2) „ზუბრებზე“ არა უმეტეს 28 წვეთისა.
- 3) ჩინოვნიკებზე არა უმეტეს 38 წვე.
- 4) პოლიციაზე 58 წვეთი.*)
- 5) ჯარის კაცზე „სპერმაკულინი“ ხმარება აკრძალულია.

გამოწერა შეიძლება ახალ წლამდ ფოსტის ადრესი სწორე უნდა იყოს და თუ მიიწვ დღიარება, სჩანს თითონ მო-

*) გთხოვთ ზახსოვდეთ, რომ 60 წვეთს ადამიანის ახსება ვეღარ უძლებს და თუ ჰკონტრება ამასაც მაშულო შემდეგ ის გადადის სხვა ცხოველთა რაზრადში.

ხელეს ექნება დანახარჯი, რისთვისაც ის პასუხს არ ვაგებს.

მე უკვე მივიღე რამოდენიმე წერილები, რომელშიაც მწერენ: „გვიმწველ რამე მანო ეშმაკის, ამ ახმაბის „სპერმატინმა“ არაფერი გვიშველა, მაგრამ გვეცხვინა და ვერ ვახსენებთა, ზოგიერთი სიმძლე ვაგზთის რამა არ დაღებულ განცხადება ჩვენ არ ვიყიდლითო. ახლა გამოვიგზავნეთ თქვენი პარტიკული „სპერმაკულინი“ ო.

ეს ალბათ ისეთივე შეცდომაა, როგორც „სპერმატინის“ გამოწერა, რადგან ჩვენს „სპერმაკულინი“ თავისთვის არავინ არ გამოიწერს.

მარლის თქვენი ეშმაკი

P. S. საჭიროთ ვსთვლი ადენიზნო, რომ თუ ვინმე ჩემგან რწმუნებულმა პირმა განზრახ ზედ მეტო, არ სწეულებს გამოუძიებლად იხმარა „სპერმაკულინი“, იმას თითონ მე მივაღებინებ შესაყერ რაოდენობას აღნიშნული წამლისას. ე—კი.

ორმოცდობა თუ ორ საპაშ ჯდობა.

სწავლა კაცს სიბერემდის არ მოსკარბლება, იტყობედ და მე ეს სასებეთა მდომოდის არ მეჯდოდა. ვინ იცის, შეიძლება მიწაშიდაც ასე საეკვით ჩამეტანა ეს ბრძნული ანაზა, რომ ერთ უბრალო შემთხვევას არ დაეგრწუნებოდეს იმის სინამდვილში. საქმე იმაშია, რომ ხშირათ მეცხმოდა სიტყვა — ორ სკამზე ჯდობა და მისი ნამდვილი მნიშვნელობა, თურმე კი არ იცილბო. შეიძლება ჩემ ხანგრძლივ ცხოვრებაში, ეს ჩემთვის თურმე, ვაუგებარო თქმულება, მეც ბევრჯელ მეტყვას.

ახლა კი, ერთმა შემთხვევამ გამოგვინა მისი ნამდვილი აზრი. მოგვხვდათ კაცს შტერი ყავს, მარა კეთილის მყოფელთ არ გამოვლევთ თურმე. ერთი ამ გვარი კეთილის მყოფელი მეც აღმომიჩნდა და წამწერა: თუ გურული ხარ, მაგ ემეპიის მათარსში წერით, შენ ნახუტკებს ვანახებენო და ერთი არაკი მიამბო: — დედაბერი, ვინც, შევიდა საყდარში და ღვთის შობობის ხანს სანთელი აუწნა, იქვე ეშმაკი დანახა დახატული და ერთი სანთელი მასაც შესწირა. კითხეს, — რას ნიშნავს ეშმაკის ასეთი პარტიკული? მან ასე აუხსნა: „თუ სამოთხეში დავტყრი, მართაბოზომ მომადლიერებული მყავსო, თუ წახება საქმე დეჯოჯოხეთში ჩავედი, ეშმაკიც არ იქნება ჩემზე მწერალითო“ — ასეა ჩემო ძმაგო, თუ სწერი, ასე სწერი რომ „მათარსი“ გვემადლიერებოდეს და სამართარ-

ხის კუდებსაც ნუ მოიმღურებ, თვარა ვინ იცის, საკმარისია ვინმე ზუგ აცხუნებულმა გურიაში შესთვალოს. რომ შენ НЕБЛАГОНАДЕЖНЫЙ ბრძანდები და..... მაღლობა უფუალს რომ გურული არ ვიყავი, თვარა საფრთხე რამ თურმე, მომელოდა. თუმცა ერთიც კია, —ქურდი მთხრობელს რომ მიხვდება, ეს მთხრობელმაკ კარგათ იცის ამ დროში და ამით დაიმედოვნებულმა ჩემს კეთილის მსურველს ასე მოვახსენებ: სული სამოთხეში და ხელები ოქროებში რომ არ შეიძლება, ეს მეც ვი-

ცი, ამ ორში, ვითარცა ცოდვილმა, ოქრო ვარჩიე და ეშმაკსაც იმიტომ შევაფარე თავი. მე კი გირჩევო, მითხრა მეგობარმა, რო ისეთი დროა აქეთაც უნდა იყო და იქითაც, ახლა მოდამი ორ სკამზე ჯდომამო და მომშორდა. აი ამით მივხვდი რომ ორ სკამზე ჯდობა, თურმე მერომ ორქოვობას ვეძახოდი ის ყოფილა, მხოლოთ საამდროვოთ, ზრდილობიანათ ნათქმა. ასე რომ თუ გსურს ორქოვობა ისე თქვა, რომ თანაც ზრდილობაც ეტყობოდეს კილოს „ორ სკამზე ჯდომამო“ უნდა

იხმარო. მაგალითათ: საქველ-მოქმედო საქმეზე ფულის მიცემა და შემდეგ ამაზე კორების თხზვა, რედაქტორობა და სიმართლის ვერ წერა სოიუნნიცობა და. მერე ბანაკში ტრიალი, ყველა ამას ამ დროში, ორ სკამზე ჯდობა უნდა დაეფიქსირათ. ასე თუ ისე ხალხის მიერ გამოცდილობაზე აშენებული ანდაზა, —სწავლა კაცს სიბერემდის არ მოსჭირბდებათ, მართალი ყოფილა.

ბლოკიკავში.

ქურდის დასჯა სოფელში ერთობის დროს,

„მართობის“ დროიდან.

ჩვენს „ერთობას“ ბევრი ჰქონდა ურიგო და კარგი მხარე... ერთხელ, სოფლად მგზავრობისას ასეთ ამბავს შევიყარე: სახენდარზე შეეჯინათ ქურდ-ბაკაცა უბედური, და მწახელთა გასართობათ სახენზე მოეცხობთ მური. სოფლის დიდი თუ პატარა ერთის გრძნობით გამსქეპულნი, თან მისდევდა ქურდ-ბაკაცს იღგა ერთი თრიაშული.

არ მემაბა ეს სურათი... დავგმე მათი საქციელი, და ისევ გზას ვაუღდექი ჩემი თავის მადრიელი.

დღეს კი, უცებ გამახსენდა ჩემნი დროის ქურდ-მწერალა პლაგიატს რო ეძახიან, რო პლაგიატობს ჰკუის ძალა. და თუ იმ დროს მოვესწარი რომ „ერთობა“ კვლავ აღსდგეს, იქნებ სოფლის სამართალი ამ ქურდთათვის გამოამადგეს.

—კი.

ჭუთანის რაზმ რაზმი.

ნოემბრის 20 გათენდა რა ავი დარი დგებო ჩვენი ქალაქის კასირი საომრად ემზადებო. ცარიელ კასის დარაჯობს გვერდს გზა არ შეველგებო, მფვარნეს როცა შეხვდას კუნჭულში იმალებო! გოროდოვოი თუ შეხვდა ცახცახი აუტყდებო, მაგრად მიხურავს კასის კარს და შიშით ვეღარ ჩნდებო.

თუ „უჩიტელმა“ შესჩივლა: რად მაყურყუტებ ტყვილით, ეტყვის: — „მოშორდი აქედან, სხვაგან მოძებნე ბინაო!“. უჩიტელ სმატრიტელეზი ღმერთმა კი შვარცხინაო! მდივანი, აგენტ, სტროგოვი, ყველა თხოვლობს ფულსაო, სჯობს რომ წაიდე აქედან, ნელად მიწუხებ გულსაო!“ გამოჩნდა გზისა მუშაკი დიკაბიწა ხელიო იტოცხე, ჩვენსა, კასრსა, მყისე ეცვლა ფერიო! კასის კარები მირეჯავა და დაიშალა სულაო, მუშას კი შერჩა საზრალსო, დაკაბიწება ტყველაო!..

ბასრი.

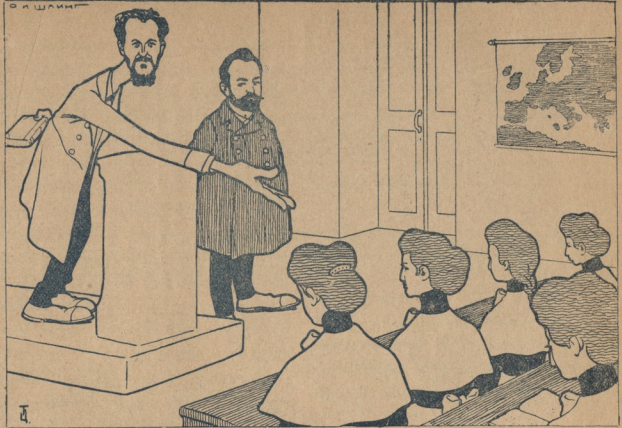
ქ. ნიკობურგი

(ძველი ფოთი).

დღინახანია, რაც „კრესერა“ დალუმბა და მას აქეთ ერთი რიგინი მათრახი არ უგემებია „ყურადღების ღირსს“ ნიკობურგ-ბლოთ.

რედაქციას ეკლდინება, მარა მე მკითხველებსაც მინდა გვაგებინაო, როგორ გაჭირებული ვეჯქვს საქმე გაუზნაურებული ფოთლებსგან საწყალ კორესპონდენტებს. ვებტო რამეზე და იმიე წაშმ გვიხირდებიან „სასაცილოთ გვიგდებენ თვარა საქებარი რა ვეჯქვს“ო, ვაგრნებთ და შაშინ კუხალიევილი და მისი ჯანი, ხან ნახუტურში ვგათევივებენ ღამეს და ხან ქალადინის ტლოკოპოში. ბიჭი ხარ და ნუ გაიქცევი, თუ დაგიჭირეს კუხალიევილის მაგარი მასაცი „შემდგ, მიგამწვდევდვენ ფოთის ციხეთ წოდებულ „სალარემი“; ხოლო იქ თუ ფეხი მოგიცდა გათავდა შენი საქმე! მამაცხოვნებული ციხის უფროსი დედ და ღამე მამარადის დეუქანში რეგებებენ გორავს. გაუგონია ჩინოვნიკის სიქმე ლოთობა არისო და ის კი არ იცის, რომ დედ და ღამე თუ ღივინო სეა, ფოთში რაც ღღინაო ხელში ჩაიღვდა და სხვა თუ არ ეკლდება „კირილ ზახარის“ და ძმ. მათნი მარც უნდა შეგებარლოს.

ჰო, მე მართლა ჩემ მიზანს ავიცილ... ისევე ფოთს დაუბრუნდები და ვეცდები რამე არ გამომჩრჩეს საყურადღებო ამბებში. დუმის გავსანა, ახალი საგენერალ-გუბერნატორის დაბრუნება და აქ გათეორებული ნიკოლაე-მეუნარგანს ქუთაისში

გორის პესტალოცები.

ჩინებული მოღვაწეა ჩვენი გორის პესტალოცი, ქბილნი კაქკაწუ დაუწყიან; ოღეს მოახლოვდეს ოცი.

გამავებამ დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა აქაურებზე და ამიტომ ჯერ აქედან დამეწუბ.

პირველ ნოემბერს, დუქის გავსნის დღეს, რომ დღესასწაულობა რამე არ მომხდარიყო, ან სკოლებში სწავლა არ შეჩერებულიყო, ან და მუშებს არ ეუქმებიათ ამისთვის თავიდან იყო შესაფერი ღონისძიება მიღებული; ერთმა „სოკიალისტმა“ ბოქაულმა (გზოვით ლორთქიფანიძეზე ამ აფაქიძეზე არავინ იფიქროთ) მითხრა შინაურულათ, რომ იმანვე ოზურგეთიდან იყო საკუთარი მოწერილობა მოსული და ჩვენ შხოლოთ შევასრულეთ ეს ბრძანებაო.

მაგრამ ეს კიდევ არაფერია იმ უხეღერებსათან შედარებით, რომელიც, მადლობა ღმერთს გადავცილდა თავიდან. კინაღამ გამოვეტოვენ ქვეყანათა რიცხვიდან, კინაღამ არ გვარგუნეს ახალი რეფორმები და ისევე ძველი ქუთაისის გუბერნიის ფარგლებში დავცტოვეს. ამით ერთი, რომ ქვეყანაში თავი მოგვეტოვებოდა და ფოთს რეპეტიონურ ქალაქთ მოგვიწაოლაოდენ, და მეროდ ის მეგრულიასაც კი ჩამაშორდებოდა და მეგრელების ქალაქთ აღარ ჩაითვლებოდა * (თუმცაღა სულ

კლდილო არც გურულების იქნებოდა). ადრინდის ჩვენმა მფარველებმა მიწერილობა მიწერილობაზე, თხოვნა თხოვნაზე და, როგორც იქნა, ისმინეს ჩვენი ვედრება და ჩვენც ოზურგეთ-სენაქთან ერთად კრეკოლიტონურ ქალაქ ფოთათ „გამოგაცხადეს. ის კი არა ამ კვირაში სასიამოვნო ხმები გავრცელდა, თითქო ფოთი საკუთარ საგენერალ-გუბერნატოროთ გამოცხადდებოდა. როგორც ვინდა ისე თქვით და კი მართლდება ჩვენი ფედერალისტების გაზეთის ღირს შესანიშნავი სიტყვები: „სიკოვრება მანც თაგისას გაიტანს, დეცენტრალიზაცია აუცილებელი ლოლიკური შედგეია ცხოვრების წინსვლელობისა“ო.

მაგრამ სამაგიეროთ ამ გვეტკორის დღეში გაზგანით კი დავიღუპეთ კაცი. გადავეყვით ნიკოლაე-მეუნარგანის არჩევის მოწყობას და ეს მამაცხოვნებულები ქუთაისიდან ქე მოჩანჩაღდენ უკან პირში ჩალაგამოგებულები. ნიკობურგელთ იმდენათ არ მოსწონთ მისი (გვეტკორის) დებუტატობა, რომ აზრათ აქეთ სალაყაია-კუხალიევილის გასაჩივრონ იმის არჩევის „ქანონიერება“.

ამასთანავე უნდა განახა ერთი აქაური პრისტავები როგორ გადაირჩინა... ერთიმეორის ჯებრით, რას არ შერგებთან ღმერთის მეტმა კაცმა არ იცის... „სოკია-

*) შენიშვნა: იხ. ამის შესახებ თ. სახაკიას „მეცნიერული დისკრტაცია“ ფოთში ტუმარტიტი ქართულის ხარისხის მისაღებათ, წაკთხული 1905 წელში.

ლისტობაც¹ დაივიწყეს. „ვედერალისტობაც“ და „რევოლუციონერობაც“. „უკვე დალოკილია ან კი რატომ ასე არ უნდა მოვაკეთებ, როცა ვესტად, რომ დღინაში უკვე თქვენმა ახალმა თაობამაც და მოძრაობამაც“, ამბობენ. მაგრამ ცოტა სიფრთხილესაც არ ასტკივდება თავი; ქოთანისა და ციხევის არ იყოფა მგავსაც ისე მოულოდნელთა არ წმობაღება თავზე ის „რევოლუციონერობაც“ თუ რაცა, ზაფხის, რომ უკვე დასამარტული ცხინთა, თორემ ენით აწი ვერაის გულს მიიბრუნებენ.

ამ ეკათის ეს იყოფა, ჩემო მკითხველებო და თუ ამ კვირაში არ „შემყოფილბენ“ პოეტული სოფლისკენ ან ეტლეთ ჩრდილოეთისკენ მაშინ ვადალა კვირაში კიდევ ბევრ „ახირებულ“ ამბებს ვაგაგებინებ.

მალანა.

წერილები ემპაკისადმი.

ქარელიდან. ემპაკო! ქარელმა რა დაგიშვა. ამოდი, ამოიტანე მათრახი და უტახტე. მაგრამ გაფრთხილდე, რომ ბოქალ ციკინოვასკი აქეს მათრახი და ძლიერ ნაწვევიც არის ხნარაში. იმისთან შეგზვდება ყოვლის უწინარეს შეტავება და ვინძლო შენებურთა დაუხვებ.

საწერისში თუ არ შეგებარება ასეღა რგზო ჩრდილოეთისთვისაც კარგია ერთი ზურგის ატახუნება, ლეკვიაშვილსა და მამასახლის ნაღრბებს ვგრე „სტროგათ“ ნუ მოექტევი, თუმცა დავითმა თავის მხრივ დახოვედ არ იცის

მეჭკადი.

ღვაჭულან. ძმაო ემპაკო! რავა, როცა ოზურგეთიდან ბაგეს მიღობხარ, ნიტანების პირას რა სოფელი უნდა გაიარო არ იყო? ამას ვერ დაფიქრებ დაგაზულ არ იცოდ და თუ ღვაჭულ იცი, აღარც ის მიგეტყვება ერთი ჩვენი სოფლისთვის რომ ვერ მივიცლია. თუ კი დღემდე ზურგე ვისმე სჭირა შენი მათრახის კული, ეს უწინარეს ყოვლისა ირაკლი ბერიძეს. მართალია ამ ბოლო დროს შენი იშვიათად შეხვდები, რადგან ერთთავად ოზურგეთს მიდი-მოდის მასიკოს აკანცელარიათან², მაგრამ სადმე ვადაყარე, თუ ხათრი გაქვს და უტახტე ერთი ამ საკლანდლო. ახ. ზურგამ დათუნაშვილი შენი დახვდება, მეტადრე თუ დღითი მიხვლ და თუ მან შენს წინაშე არ შეინანოს ძველი და ახალი ცოდები, უტახტე მაგართ, დაუხოველდე.

ქერიელი.

ქუთაისიდან. ძვირფასო ემპაკო! რას იცლავ თუ ძმა ხარ მაგ სირბილით თავს, ჩამოდი ქუთაისში და თუ პენსია გინდა მზით რაის. საზოგადოთ აქ კარგ პენსიონეტი ქალაქის გაბეგობა იძლევა. სხელდობრ თუ 600 მანეთი ჯამაგირი გეძლავ, 300 მანეთი პენსიის დაგინიშნავენ. თუ 700 მანეთი ჯამაგირი, 1000 მანაგირი, ძმაო ემპაკო, ამისთვის საჭიროა ზედამწეებით იცოდ „Двойная теория гомосаириени“ და სხვა ამგავარი. შენ სულ აღრე გამოიკდები ამ საქმეში თუ მიპართავ ახალ და ერთ ძველ პენსიონერებს. აღრესი ამგავრია: ამზონიძის შესახვევი, კოდაშვილის სახლი, ქილაძის მოედანი, კანდელოკის ეზოს ბოლოზე.

ამისთანვე, ძმაო ემპაკო, თხოვრებზე უქველათ უნდა იყვეს აღნიშნული ბანი ვერცხვლისაგან ნაბობები მოწობა ამ შინაარსისა: „предьявитель сего 70 лѣтъ отъ роду, позитивной сомнительнаго свойства заниматься не будет“. შენ იღონდ ის „გამოსახნის“ თეორია შეისწავლე, შემდეგ ეს მოწობა აღრე და თუ ადგილი ვერ იშოვო ცალი ულვაშში მოქნაქე.

ახალ-მოსვლი.

ახაშიდან. ძმაო ემპაკო!

ეს არც კალმით დაიხატვის, და ვერც იტყვის ამას ენა, თუ რამდენათ საჭიროა შენი აქეთ ჩამობრუნება. „მათრახი“ თან წამოიღე გეპყვებით, ძმაო, ამას და ყოვლისა უწინარეს მაგართ მოსცე გეგენავას. „ფარულ“ კენჭის მოგონებით დიდთ ისახელა თავი და იმდენი უთავაზე, რომ ამ შეჩრქეს ზურგზე ტყავი. შემდეგ, თუ არ მოგეყრდნება და მკლავი არ დაგეღვება, ჩვენ მწერალს და მამასახლისს უნდა ზურგის აქრებდეთ.

ს. ს. ს.

ბაქოდან. ახ. ემპაკო! ქართველი საზოგადოების³ გამგეობამ *) ასრულიათვისი შარშანდელი დადგენილება ამ უწინაშინის⁴ ქუჩაზე ააგო ნ სართულიანი სახლი. პირველ სართულში იქნება სასაიდლო მხოლოდ ქართული საქმელები.

*) საჭიროა იცოდეთ, რომ ვინც წევრთა ითვლება, ყველა გამგეობაშია.

ბით, მეორეში უფასო თავშესაფარი, მესამეში ეკლესია, მეოთხეში მღვდელ-მონაზონთა ბინა, მეხუთეში ქართული „სინემატოგრაფი“ და ლექციები წელიწადში იორგარ.

ჯერ ჯერობით ვერ გამოურკვევიათ ვინ უნდა ისარგებლოს ამ შენობით. უკანასკნელ კრებულზე ბნმა გელოვანმა განაცხადა: „ჩვენ ნამდვილ ქემპარტ ქართვლებს უნდა დაეუმართოთ“. თუმცა დაბოლოს, ბანი მამულიაშვილის პატივსაცემლათ აზრია შეიცვალა: „ჩვენ არაიხიანსა გავტვობა არ შეგვიძლია ტყვილათ ვლავობობა“.

ბნ მამულიაშვილს მზე ადგილობრივ მუშებზე ამოსლის, სწორეთ ისე, როგორც ქანდრონიკაშვილისას. ქალბატონმა საჯაროთ აღწუხსა და ვადაუნუსხა, რომ მუშების შემოშვება საჭირო არ არის, რადგან ისინი არცხვენენ ყველას, ვინც მათთვის ზრუნავს. მე ჩემის მხრით არცერთ მათგანს ადგოლს აღარ ვუშვებინო. ერთი სიტყვით ბევრი ილაპარაკეს და რაკი დაქანსკენ კრება შემდეგისთვის ვადადვს.

ღონ-ფერინანლო.

P. S. მართლა კინლაბ დამაიწყდა, ძმაო ემპაკო, შენ ვაგეგონება ახობაზე და „სკერმანინი“. რომელი მათგანი არჩენს ხალხს ეს ძნელი გამოსაცნობია, მაგრამ ამ საჭიროა ახობაძისთვის ერთი კასირი. ამ კასირს სადილისთვის დროს ვერ მივსციმო ამბობს „სკერმანინი“, მაგრამ საზავეეროთ თვეში 25 მანათს დავუკატკოვლო. მაქაში 25 მანათი დიითი იდი ფულია! ამისთანავე იხვევება გამოუგზავნათ ერთი-ორი „გათშოფაგის წერდა“, რადგან ბალანჩივაძის მადლობის ამდნერეგ ვამგონებამ შეიძლება ხალხი ექვში შევივანოსო. ამაზე იცი ამ თხოვნას თუ ასრულებ.

ღ ვ.

ხვანჭკარიდან.

შენ გვედრებით, ემპაკო მთელი ხვანჭკარის გლეხები, რომ დიდი დღეწლი იქნება ჯიბისა თუ შერები.

საქმე ის არის, რომ ძნელათ მიუღდება კაცი მას, რადგან, გზაში როცა მიდის სულ აქეთ-იქით იხედება მტერი არ დაშეკო. ნიწინი ისაა მისი, რომ მუდამ თათვი ჰქონდა მხარზე და ცალი ყური ავლია.

ჩვენს სოფელში ლექსიც კი დადის ამის შესახებ: ჯიბიარლი ყიფიანი

ქნიაზების მარშალია და გლეხების მოძრაობით სულ სისხლისღინამ ვაშრალია და სხვა ამისთანაები, მაგრამ ამის თუ ჩა- მახვალ მაშინ უფრო კარგათ ჩაიწერ.

წარინებული.

გორიდან. ბ.ნო ეშმაკო! გთხოვთ ამ დღეებში ჩამოიბროთ გორისკენ და თქვენი მითრახიც თან ჩამოიტანათ. საქმე იმაშია, რომ გორის ბოქაულს გოგორაოს. თითქმის ერთი კვირა ვაღის, „დახტურული ბაზრის“ ყარაულები არ გაუმართაზება და ალბათ თქვენ გელიან.

შეგარდენი.

ხონიდან. ძმაო ეშმაკო! ოუ ჩამოსვლა არ შევიძლია ერთი ციდა მითრახის კუდი მიანც გამოუგზავნე ხონელ ხუცეს ქეთა- თელაძეს, თორემ მოსდგომია და უბრა- ლო მითრახით სცემს ერთ საწყალ ნაწი- ლის დედაბერს.

უზღაფრო.

ჭიათურისა. საყვარელო შეილო ეშ- მაკო! შენი მითრახის ამბავმა საიკომიდი- ნაც მოატანა და ვერ წარმიოდენ რო- გორი შობაბეჭდილმა მოახსენია.

მე ხომ მომწონს და მომწონს, მაგრამ სხვისიგანაც გავიგონე საყუყუტესო მით- რახიაო. აი თუნდ ქიათურელი ამბავი როგორ დაწერაღობით შეუტყუიათ.

იცი რა გითხრა შეილო? არტისტების ამბავი რომ დაეწერა, იგი ნომერი შო- რაპნის პოლიციელს ჩაუყარდა თურმე ხელში და მსწრაფად დაუდებებშია ქია- თურაში უფროსი კამედიანისკისათვის: „იჯდ არ აღდე; იჯდ არ დაჯდ ისე გამოქაზნი ჩემკენო“. კამედიანოც თურმე იღვა და გაიტყა. გაიტყა მარა პოეზიე წასული დახვდა და ფეხით იბრინა შო- რაპანმდე.

იქ ბევრი ილაპარაკეს თურმე და ძა- ლიან უკვირდათ ეშმაკო თუ გვიყურებდა ქეიფის ღროს ჩვენ რატომ ვერ დავინა- ხეთო. ან ის როგორ გამოჩნა რომ ერთ- ლა „არტისტკამ“ კარტში 12 მანეთი წაგაო.

ეს მეც კი მეწყინა შეილო, რომ გა- მოგჩენია. ყველაფერს დაკვირებმა უნდა და აწი იმედი მაქვს ასეთი მარცხი აღარ მოგვიყ.

ის ტყუილია, შეილო, თითქო აქ „არ- ტისტი-პოლიციელთა“ პროფესიონალური დასი არსებობდა და ამ მიზნით ვაძევე- ბიოთ ერთი ახალგაზრდა სცენის მოყვა-

რე. რა ვუყოთ მერე თუ წარმოადგინს ღროს არტისტები არტისტები ბოქაული

სტრუქტურები ერთად ირვიან კუ- ლისებში. ეს ხომ უბრალო „ანსამბლია“? ასეთ ნების ადგილათ ნუ დაუჯერებ შეი- ლო და ყველანი მაღლიერნი დავჩები- ან. ამასთანავე ვაფრთხილებ ქიათურას ახლო ხანებში არ ეწვიო, თორემ მარცხი ელანძბა. მივლი ქიათურა ობობას ქსე- ლით ერთი მოკული და ობობათა რიც- ხეცე არსობა მზავალია. სიფრთხილ შეი- ლო, მეტი სიფრთხილე.

შენი მოსივარეულე მამა ზოსიმე.

ძვირფასო ეშმაკო? მითალი გითხრა—არ ვგებავტივება, რომ კავკასიაში ცხოვრობდე და თვალწარბ- ტაცი ბუნებით შექმნილი კადე-დადმარ- თი (ოგნებუნი მახრა) არ გენახოს. ყვე- ლაფერი მემისს, მაგრამ შენი რისხვა არ გამოწყურეს; ეს არ მესმოდეს. მერე არ ეითხაზე, ჩემო ეშმაკო, რა მღვობარობა- შია ეს მხარე? თუმცადა ტარტაროზის გული გაქვს, მაგრამ დარწმუნებული ვარ მიანც მომწწუნდები, როცა ვიგებ, რომ ასეთ პოეზიით აღსივებ მხარეს, ურატები მწიფე-მწიფე ხულიგანები ასხია. სადღა ძმობა, ამხანაგობა, ერთიება და სხვა, რა- საც არ ჰამდენიმე წლის წინად უშებლ- ზოდა, აღარ იცი რა ქნა დღებთანინი (უკაცრავად იღმერთი ვახსენე) ის მძები და ამხანაგები ერთობის რომ უვლობდენ- ტეულა და ძალმოპრეობის ღმერთს შენ- დობის ჰინს უვლობენ. ვერაფერს ვერ ვააწყობ აქ კაცი და იძულებული ვართ ისე შენ მოგმართოთ, მაგრამ რა უნდა ქნა იცი? მითრახი უსათუთო ახალი უნდა იქნეს, მაქედან პირდაპირ ხვამლზე უნდა გადმოლაჯო, მოიბარჯო კარგათ ფეხე- ბი და მოიქნო რაც ძალი და ღონე გაქვს, სითაც გინდა. მე შენ გეტყვი შეტოები უღირსს მოპარტყამ, იმის უფრო შენი მაღლი არ გამოწყურეს. ვისაც უნდა მოხე- დეს იოლდე ყველა ღირსი იქნება, ყველა თუ ხულიგანი არაა მისი პარტიის მტე- მელი მიანცაა. ხვამლი ძალიან მაღალი მთა არის ჩემო ეშმაკო, ასე რომ ტვიში ხომ იქნე არის, მაგრამ ქორენიში, ვანა, მე- ქენაა, დერჩი, ოჩხუ, დღნ ორისა, საჩ- ხეთრა და ლეხბარდის თავიც შენ წინ იქნება ვინდშილი. ატრიალდე და ატრია- ლდე შენი მაღლიანი მითრახი; სანამ სილა- ვა გაგიძლიას. ყველაზე უფრო სათვლა-

ვით ჯამსულ ასათიანს გაჯკარი, შენდვდ თუ იქნეს სხლში ნიკოს, ღინაოსა ნემ- საძეს რომ ამ დაზოგავდე კარგს რამა, ეგნაძეს, მითრახთან ერთათ, უთხარი რომ ფრთხილათ იყვეს. ირაკლის, მითრახთან, ყურაც აუწიე, ი, კია მამა ნუ წაგერყუდ- ბა ჩემო ეშმაკო, როდესაც კლდე დაღ- მართლეთი რიგინათ მიამთრახ-მოამთრახ- ხო, ერთი უკანაც მიბრუნდი, ხვამლისმო- მხარეზე ცაგერ-ლილია შო-ჭო შხარ და ნახ- პერში გადიქნი შენი მითრახი თუ ძან დაღაღლი არ იქნე. ვინ იცის შეიძლე- ტარასის, გიორგის, გარბიტონს, ალექსის, კოწის, ირაკლის, ვანა ხუცესს, რამინს, იასონს და სარიღონს გაგერას სადმე. შენ- დი დაჩრეს და ამბობდე გუგერნატორის- თვის უთხოვნიათ: თუ ლევანი აქ შემოუ- ვითი ე. ი. განათავისუფლეთ, მაშინ ჩვენ ყველანი აქედან წაგაღლოთ როგორ იტყვი არ არის საქერო მითრახი?!

ობსტანოო.

სახალაფლო საუშპარი

დადით ჰტრეკეშეუდ ჩენის ა ა მჭეტრასის კრისთავის ასრესს სიმაწლის თათბირის და ეოტმანის შემდეგ საბოლოათ გადასწვება „საკადახლო“ ნივთათის სწიხვადღების წმინდა სისხლის გლეხებს მქეჭათ თირმეტი ასახი მსართი ეერტხდის და ოქროს უფუფი —ასოვლტეუგულ გამოხრულ გლეხებს ეს სსჭუარა ზედტეტად მაჩნათ, ოსანი ფეჭ- რბენ რომ ამ სსჭუარაში სხვასეგ უქეს წია- ლა, თან სსჭუარის რანსეგ უდროყოდ. ამას- თვის დეკეპტის ზართი სისხთეს ნაშეს- ტიეს, რათა კუთიდ იხუთის და ამუშადგამ- დოს ჩენის წაისე რომ შან სსჭუარის დუ- რდოს ანა მრტო ნივთათულ გლეხებს, ანამდე სხვებსაც და შეიყოთ სსჭუარა და- რადესე ძეგლი ბატონეჭუარა ჩეგულების თა- ნახმად სსნათიადღობო, როგორც გაგაგეო დე- ლეტტეს ურთი ეეო—გასაჩენის!

ბატონი ჩენი ჩენისა, ნეტა ვინ გაგაუწყებინა!

ბრე.

დ ე ჯ კ ე მ ბ ი.

(ლიციკამის სააგენტო).

სიხუში. ზედღილიან დაბრუნებულ სხალხო მატარებელი ღინადგეს ვადას- ცდა. დიმიტურა ორი ვაგონი, ხოლო კაცთავან არიან დაშავებულა.

ფოტი. უსხალევი შეიღმაუარი განცხე- ბა ქუთათის კიხის უფროსობაზე განცხე- ნებული ამშილოვის ნაცვლად.

ოჯჯამეთი. საცენტრალ-გუბერნატორის გაუქმებამ მცხოვრებნი ძლიერ დააღონა სხოვეს მამა დავითს კვალიდ შეადგინოს დებუტატია.

ახალ-ხნაქი. ამზილავას უღროვო სიკვიდომა ცხარე ცრუმღებით ატირია ადგილობრივი „სასოგადოება“. ცომაიას თოასრობით ვაღახვილი იქნა პანაშვილი, რომელზედაც თითონ რანდი კითხულობდა დავითს, როგორც ყოფილი მუდავითე.

გომი. ფოფოლია ლიხა დევიძისამ დაბარსა საკრივო სკოლა.

ჭუთანი. საგუბერნიო ციხის ტუსაღები ძლიერ დააღონა მათი მამა-მფარველი ამზოლავას საუკუნოდ დაპარგვამ. გემაოახადეს 40 დღის ტრაური, მკვლელს ვეგლოიან მარჯვენის... (ვერ გავარჩიეთ).

გორი. ქალაქის მოურავმა ცერცვებმ თვალბის ტუციოლისა და სიურუვის გამო დასტოვა სამსახური და მასწავლებლობა შევიდა ადგილობრივ გიმნაზიაში.

ლახში. ლიხეზმის თივადანზურობამ შუამდგომლობა აღძრა საგუბერნიო სათავადანზურო კრების წინაშე გამოირიცხოს გურიის თივადანზურობა „ქეთილშობილთა“ სიიდან, რადგანაც მათ არ ისურვებენ შავ-რანბული მამასახლისსტრანეკობა.

ჩიბათი. ძირელ გული დამწვა ოზურგეთის საცენტრალ-გუბერნატორის გაუქმებამ. მართალია ერთხელ ვიყავი ღირსება-აყრილი ციმბირც მოვიარე მაგრამ ეხლა მანც ეგვირებოდი მამასახლისობაც, წარდგენილი ვიყავი ჯაჭვზე, აფსუი!!

ახ. კოწია ჭყონია.

ლანხუთი. ვი ჩემს დღეს, ამას რას მივცნარი, არც ვანბნ ვარ, არც ვამოღობ. მართალია აზნაური არ ვიცი მაგრამ აზნაურისას ჩასიმებული ვი ვიყავი, მამასახლისობას აღდგომის კერცხაეთი ველოდი. გაუქმეს ოზურგეთის საცენტრალ-გუბერნატორი და ჩემი მამასახლისობაც გაუქმდა.

ახ. ქალის ცოლი ივ. ხაფთასი.

უცხო სიტყვების ასხნა

(იხილეთ „უშვავ. მათრ.“ № 10)

- ფათერაქი** — ზოლიციალის შესხვედრა
- ფარფულაქი** — აღმ:ფრენა.
- ფარა** — სულის და გულის დასამშვიდებელი მშაფაში.
- ფარდა** — სახეფარი, რომლას იქით ქმალთური შესასხვედლია.
- ფარხი** — უმარტო გახეთის რედაქცია
- ფარისხველი** — გულ კეთილი დაძაბანა

- ფასი** — ვაჭრის გულის ძგერა
- ფაფა** — მესამე ღუმე
- ფაცხა** — შეერგულის სასხადე.
- ფახა-ფუხი** — გადამტეხული რეოლოგი-ციონერობა.
- ფეთინი** — ნერვები — აწილი „მწერალი“
- ფერი** — დასსუელი ალავი
- ფილოსოფოსი** — მეტეორი, რომელს აზრებს გახეთი ავი, სად მიადრიოს თავი თვისი.
- ფილიბე** — ქე ლთიას იგი ფილაზე, ქანქარის მასხადად გარდახვეწილი უცხობს მას ჭეჭეუასა.
- ფიქრი** — ჯარძალული ხილა.
- ფინჩი** — ჯგრაფულ მოძარბის მთავარი ძარღვი.

ფიხელი — აღმინსტრატული განკარგულება.

ფილიდი — ზარტული მუღა.

ფოთი — ფოთი იგი ქაქაქით წოდებული, რომელც ვახთმედ აღს ბუფარას ზედა მოსიანზე თავ ცარეულ „მარაშხეობათ“

ფორაქი — ფორაქი ათვის ქაქაშა ძალათ გაფაფოსიფიგისებს დროს; ფორაქი თოასში-ჩხრევის დროს. ორნევე მუქთხეგვში მდგომარეობა აზრ სასურველათ.

ფუცე — ბუკრანას ტროტურაი.

ფუფუნება — „უხსტკაში“ დამას გათევი.

ფუცი — „მშაფ აღნრებით“ გტრენილი თავი.

ფუზანი — ფეხმძიმე მთავარი.

ფვინი — ფუშინას სულის თქმა

ფვიცი — სხვისზე გამხმარი ადამიანი

ფხა — ფოთელი ვინთავა.

ფხაკუნი — შუიანდებული ვახსეუბა (შემღები ჩენება)

ჩვენი დროის ფაშაზები.

„ქუთაისის მათრახის“ ფოსტა.

მარტვილი. მიჩინს. მარტვილიდან ჩვენც ვახუთი იყო დაბეჭდილი თიქვის ყველაფერი, რასაც თქვენ იწერებთ.

ზირიბ. „ქრამოლას“. როგორც მასღეს თქვენი წერილის მავგარი ანბავიცი უფო „ქუთაისის მათრახის“ ბოლო ნომერში. სასოვადლო „ყვირილის“ აღმინსტრატოვი არც იმდენს ღირსია.

ჩიხაბაბური. შეერღულეს, რედაქციას არც მივლია იმგვარი წერილი, როგორც თქვენ იწერებთ და არც არავის ვაფრთხილებთ გადაუღვივა. ეს რჩევი უქანასმელი წერილი იმდენათ გრეცია და მასთან ისეთ უნაშვლო სავანხავა, რომ შეუძლებლობა ვერ დებებდეთ და ამ ნომრისათვს ვერც შეუძლებთ მოსაწერათი.

იბარაღვის ძარბანა. პღებუის. თქვენი წერილი დაბეჭდებოდა, სახელი და გვარი რომ ვიკოლოთ ავტორის, წერილი იწახება.

ჭუთანი. გატეხილს. თქვენი ლექსი მეტრის-მეტეუთ გატეხილია ჩენთვის უცნობა მასალით და ის რომ ცერე ვაუფეთქოთ ჭუთაისის ბანკეშო ალბათ დღე მარტის მიოტრას.

ა. მ. თქვენი ლექსი არ დაბეჭდება.

ბათუმში. ბლიკეაძეს, „ჩიტი ბღღენა“ არ ღირდა და უქან დღენა მეტი იყოთ, ამბობს ანბაზა და ეს ნახეპით თიქვის „სურნელთან ნიშადურბე“. დრის განა პასხლის მიცემეა შენი წერილი მიტოვ არ იბეჭდება.

რედაქტორ-გამომცემელი
თ. ბოლქვაძე.

გამოვიდა და იყიდება
სახალხო, მართული

კედლის კაუენდარი

შრომის სტამბის გამოცემა.

ფასი 35 კახ.

მყიდველებს ეთობა 20 პრ. გამოწერა შეიძლება ნაღდ ფულზე და ფსადღებით. მთივარი საწყობი „შრომის“ სტამბაში, მინიელის პრ., 65.

პუარიშკევიჩი. ვინ ახსენას ჯე კონსტიტუციურ? ნუ თუ მომეურთა!!!